

MOLITVA „U IME ISUSOVO“

TUMAČI: VLČ. STJEPAN ŠOŠTARIĆ, ŽUPNIK U BELICI

SNIMIO: ERVIN ŠILIC

Smije li svaki vjernik moliti molitvu „U Ime Isusovo“?

U evanđelju, Mk 16,17 stoji: „A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati, i popiju li što smrtonosno, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati i bit će im dobro.“ Prema ovom tekstu jasno je da Isus tu vlast nije dao samo apostolima, već „onima koji uzvjeruju“, a to znači svim vjernicima. Pojedini vjernici laici već imaju i druge karizme koje se ovdje spominju, kao na primjer dar jezika i druge darove, pa prema tome nema ni jednog razloga protiv, da vjernik laik uzima vlast protiv zloduha, koju mu je sam Gospodin Isus obećao i dao.

Drugi tekst koji to očito pokazuje je Mk 9,38-40, koji glasi: „Reče mu Ivan: „Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili, jer ne ide s nama.“ A Isus reče: „Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je.“ Ovaj tekst izričito govori o nekome tko nije apostol, ali tko vjeruje u Isusa i njegovo Ime, jer u njegovo ime izgoni zloduhe. Isus zapovijeda apostolima da mu ne brane izgoniti zloduhe. Drugim riječima, klerici ne smiju braniti laicima da u Isusovo ime izgone zloduhe, već ih trebaju smatrati svojim prijateljima („tko nije protiv nas, za nas je“). To znači da vlast, koju je Isus dao apostolima (usp. Mk 3,15), nije uskratilo ni ostalima koji vjeruju.

1. Molitva započinje: „U Ime Isusovo uzimam vlast“, a to znači da vjernik ne uzima tu vlast proizvoljno i ne koristi ime Isusovo po svom nahodjenju, već se na početku molitve poziva na Isusovo obećanje, koje je u evanđelju jasno

proglašeno. Snaga ove molitve nije u ničemu drugome, već u Isusovu obećanju, pa se vjernik najprije na to obećanje poziva. (Tekst cijele molitve je na str. 20.)

2. Zatim slijedi: „i vežem sve sile i snage“. O vezivanja sila i snaga, ili zlih duhova Isus govori kada kazuje o vezivanju jakoga, komu će nakon toga kuću oplijeni (usp. Mk 3,20-30). Isus dakle vezuje Sotonu i njegove anđele, zloduhe i zauzdava njegove sile. Isus izričito daje vlast apostolima, a posebno apostolu Petru, da svezuju i razrješuju (usp. Mt 10,1; 16,19).

Svezivanje je onemogućavanje sotone i zlih duhova da i dalje djeluju, da drže u posjedu ljude, stvari ili područja. Zato molitva koristi evanđeoski izraz vezivanja da se pokaže kako je to nastavak djelovanja koje je Isus započeo, a Crkva nastavila.

3. Molitva zatim nabraja **područja** u kojima zle sile borave ili mogu boraviti. sotona je zbačen na zemlju (usp. Otkr 12,9) pa su svi elementi zemlje pogodni za njegovo nastanjivanje iz kojih može i želi djelovati.

- Prvo se vezuju zle sile **u zraku**. To već sveti Pavao tvrdi, govoreći o silama u zraku s kojima se vjernici bore (usp. Ef 6,12) U isto vrijeme to se odnosi i na svemirska tijela po nebesima. Radi se o utjecaju zla preko zvijezda i nebeskih tijela, planeta, kojima se đavao služi da bi utjecao na ljude. Pavao kaže „Protiv zlih duhova po nebesima!“ (usp. Ef 6,12b) Ovo se posebno odnosi na utjecaj preko horoskopa, zvijezda, mjeseca (mjesecarenje), kao i svakoga gatanja iz zvijezda i planeta.
- Zatim se vezuju sile **na zemlji**. Otkrivenje to jasno očituje kada kaže da je sotona zbačen na zemlju, a tekst

koji izričito to tvrdi, glasi: „A jao vama, zemljo i more, jer đavao side k vama, gnjevan veoma, znajući da ima malo vremena!“ (usp. Otkr 12, 12b)

- c) Zatim se vezuju sile **u vodi**. To je vidljivo već iz gornjeg citata iz Otkrivenja, a osobito je impresivan tekst: „I stade (Zmaj) na morski žal“ (usp. Otkr 12,18) Područje voda i sila u vodi posebno koriste rašljari i viskaši, jer istražuju podzemne vode, ali isto tako koriste i vezu sa silama u podzemlju, što se dalje spominje.
- d) Zatim se vežu sile **u podzemlju**. Podzemlje je mjesto grobova, smrti, mrtvih. Na poseban je način povezano sa sotonom, koji je po svom zavođenju od početka, ljudski rod i doveo do smrti. Važno je napomenuti da su plesovi u disko klubovima većinom „plesovi smrti“, jer se događaju u razini pokopanih ljudi (većinom su diskoteke u podrumu), i sam ambijent je zamračen, obojen nestvarnom svjetlošću, obilježen simbolima crne provenijencije te u ambijentu grijeha bludnosti, ozračju vlasti droge i mnogih drugih poroka i grijeha, to jest u području vlasti sotone. „Đavlovom zavišću došla je smrt u svijet.“, kaže Knjiga Mudrosti (usp. Mudr 2,24).
- e) Zatim se vežu sile **na onom svijetu**. Tu se misli na svijet duha, jer đavli su izvorno duhovna bića i nastavaju duhovne prostore, tj. prostore misli, duhovnih opredjeljenja, duhovnih stavova, duhovnih planova. Po tom su području blizu mislima, planovima i stavovima ljudi, jer su ljudi duhovno – tjelesna bića. Osobito je važno spomenuti područje na granici ovoga i onoga svijeta, to jest snove, jer je i to moguće djelovanje zlih sila, što se osobito jasno očituje u upotrebi sanjarice kao knjige za proricanje. Zatim tu treba spomenuti sva područja transa, kao i transcendentalnu meditaciju, koja preko „mante“ ima vezu s pojedinim demonom.

- f) Zatim se vežu sile **u prirodi**, a to znači kod drveća, životinja te ljudi. Kod svega onoga što ima vegetativnu dušu, što vegetira (vegetacija), kod svega onoga što ima senzitivnu dušu tj. što osjeća i živi (životinjski svijet), kao i kod svih koji imaju vegetativnu, senzitivnu i razumsko-duhovnu dušu, to jest kod ljudi, koji su također dio ovoga svijeta, to jest prirode. Đavao se vezuje uz vegetativne energije biljaka, tako da neki ljudi s njim dolaze u kontakt tako da pokušavaju „crpsti energiju“ iz drveća, iz prirode (tako na primjer neki grle drveće da bi se ispunili energijom, što se propagira u nekim pokretima reikija i new agea), drugi to čine da crpe iz životinja, koje im služe kao „totemi“ (što je poznato već iz starih magijskih obreda kod raznih vračeva iz Afrike i Amerike itd.), a drugi iz ljudi preko kojih primaju takozvanu „bioenergiju“ u koju se iniciraju preko raznih tretmana prenošenja. U stvari se ta energija ne bi smjela zvati bioenergija, jer je duhovnog demonskog, a ne biološkoga podrijetla. Isto tako đavao se vezuje uz razumske sposobnosti, uz misli, ideje, zaključke, emocije i uz psihološki sustav čovjeka, pa tako nastaju vračevi svih vrsta, koji se bave vraćanjem, čaranjem i gatanjem, bijelom i crnom magijom, spiritizmom, sotonizmom itd.
- g) Zatim se vežu sile **u vatri**. Isus često govori o paklenom ognju u kontekstu kad govori o đavlu. On nije ovdje prvenstveno prirodni element, ali će na kraju krajeva i svaki prirodni element biti vatra sotoni i njegovim anđelima, kao i prokletnicima. Zato je vatra na neki način najprirodnije mjesto za sotonu i njegov svijet. Zato se neki magijski obredi, inicijacije i tretmani vrše uz prisutnost prirodne vatre. Preskakanje preko vatre, hodanje po vatri, ples oko vatre, iniciranje preko vatre...

4. Svi ti elementi zemlje Božja su stvorenja, ali često robuju ispraznosti i „uzdišu u porođajnim bolima“ (usp. Rim 8,22), te su ljudskom grešnom upotrebom uz prisutnost sotone i njegovih anđela koji su zbačeni s neba, uvučeni u djelovanje koje im nije primjereno po Božjoj volji. Zato se nakon vezivanja sila i snaga koje imaju negativne, đavolske konotacije, moli dio molitve koji afirmira stvorenja i vraća ih u njihovo iskonsko, prirodno područje „Kraljevstva Božjega“, te se Bogu daje slava u ime svega stvorenja. Čovjek je od početka dobio od Boga vlast na zemlji. Koristeći tu vlast, trebao je proslavljati Boga koji mu je dao tu vlast. Čovjek je zaveden, svoju je vlast po neposlušnosti grijeha predao sotoni. Isus je ponovno po Križu i uskrsnuću uzeo vlast sotoni i dobio svu vlast na nebu i na zemlji (usp. Mt 28,18). On tu vlast ponovno vraća ljudima koji mu vjeruju, da se opet uspostavi prvotno stanje kako je Bog htio od početka. Od tada Bogočovjek Isus Krist i ljudi koji su mu povjerovali vladaju u smislu Kraljevstva Božjega, koje je ponovno vraćeno čovjeku, ljudima, te se Bog ponovo proslavlja u svojim djelima. Zato molitva nastavlja: „**Ti si Gospodin nad svim svemirom, dajem ti slavu u ime tvoga stvorenja.**“

5. Nakon toga molitva ulazi u osobni odnos s Isusom Kristom, što još pojačava vjeru i djelotvornost molitve, te se prelazi na izričaj **U tvoje ime vežem sve demonske sile.** U ovom se slučaju ne nabrajaju demonske sile po vrsti i imenu, kako se to mora najprije istražiti, a zatim i navesti u službenom egzorcizmu koji može moliti samo od biskupa ovlašteni službenik. Tada se, u službenom egzorcizmu, koji se moli u slučaju da su prisutni jasni znakovi opsjednuća, koji su opisani u obredniku egzorcizma, mora najprije istražiti vrsta i ime zloduha koji muči čovjeka. Zatim mu se zapovijeda prema obredniku da napusti tog opsjednutog čovjeka. Ovdje nije riječ o tome, već se općenito vezuju sve zle, demonske sile **koje su došle protiv nas i naših obitelji.** Ovo je molitva vezivanja sila koje djeluju na osobnom planu, ali i onih na planu obitelji. Osoba čovjeka i čovjek kao zajedništvo (obitelj) podjednako su slika Božja. Zato sotona napada i osobe i obitelji. Zbog toga se treba suprotstavljati na svim onim područjima na kojima neprijatelj napada. Ovdje je riječ o izravnoj borbi, ali isto tako i o magijskom đavolskom djelovanju koje još nije dovelo do klasičnog opsjednuća i zaposjednuća, ali se radi o manjem ili većem ometanju i zlostavljanju osoba i obitelji u kojemu je sloboda osobe i obitelji koja trpi još uglavnom sačuvana, te je potrebno spriječiti daljnje napredovanje demonske sile, te osloboditi osobu i obitelj za život u vjeri, nadi i ljubavi te radosti prema Bogu.

6. Odmah nakon toga moli se dio molitve koji je izričita zaštita, i taj dio je povezan s Kristovom žrtvom na križu, osobito s njegovom krvlju, koja je prema vjeri Crkve u svim vremenima „**Pobjednica zlih duhova**“ (vidi litanije Krvi Kristove). I ovaj dio je općenitog značaja zaštite: „**i stavljam sve nas pod zaštitu tvoje dragocjene krvi koja je prolivena za nas na križu.**“ Tu se spominje križ, koji je u službenom egzorcizmu osnova jer egzorcizam započinje riječima: „Evo križa Gospodnjega, bježite stranke protivnikove!“ Uz križ i

njegovu snagu spominje se i dragocjena krv Kristova, po kojoj se pobjeđuje. „Oni pobijediše krvlju Jaganjičevom i riječju svoga svjedočanstva“ (usp. Otkr 12,11).

7. Nakon toga u molitvi dolazi ono što je slično litanijama svih svetih u službenom egzorcizmu. Uvijek se naime u borbi protiv sotone i njegovih anđela i sila zaziva pomoć onih koji su ga već do kraja po Kristu pobijedili na zemlji.

a) I u službenom egzorcizmu kao i ovoj molitvi spominje se najprije zaziv Mariji. Ona je uvijek na prvom mjestu i bila bi ustvari dosta i ona, no, Crkva je zajedništvo i ljubav, koju čini Duh Sveti, a spominjanje tog zajedništva mnogih osoba svetih djelo je Duha Svetoga, koje je radikalno oprečno s djelovanjem sotone, koji razara zajedništvo i odjeljuje osobe jedne od drugih te dovodi do rasula. Marija je međutim uvijek prva, jer je ona već u Bibliji prikazana kao nepomirljiva neprijateljica sotone, i to već od prvih redaka Biblije, pa do Knjige Otkrivenja. U ovoj se molitvi od svih svetaca spominje samo Marija, koju se povezuje s Presvetim Srcem Isusovim. Svakako da je to utjecaj koji je proizišao iz pobožnosti Srcu Isusovu, koja je razvijena u Crkvi i koja i ma svoje početke sa ukazanjem Mariji Margareti Alacoque, što je došlo iz Paray le Moniala u Francuskoj. Spominje se i plašt ljubavi, kojim Marija zaogrće svoju djecu, što je također prisutno u marijanskoj pobožnosti, osobito jednog dijela Europe oko područja Alpa, pa i šire na sjever, kao i na jug. Tako se u tom litanijском dijelu što se tiče Marije susreću različite pobožnosti već razvijene u Crkvi, što svakako predstavlja veliko duhovno bogatstvo i djelovanje u samom pologu Crkve. Zato se moli: „**Marijo, naša Majko, tražimo tvoju zaštitu i zagovor s Presvetim Srcem Isusovim za sve naše obitelji. Zaogrni nas svojim plaštem ljubavi da se prestraši neprijatelj.**“ Početak ovog litanijскоg dijela nas stavlja u odnos s Marijom pod križem, kad nas je Marija „u Ivanu“ primila za djecu (usp. Iv 19,25-27). Dobro se sjetiti i zaziva

koji je u litanije BDM unio papa Ivan Pavao II, a koji glasi: „**Kraljice obitelji, moli za nas!**“ U isto smo vrijeme opet u susretu s križem i krvlju Krista, o čemu govori gornji dio molitve, a pobožnost Srcu Isusovu, koje je za nas probodeno na križu sažima tu pobožnost Crkve, te je vraća u Isusov čas na križu. U isto vrijeme gleda se Mariju zaogrnutu suncem, što je tema iz Otkrivenja o Majci proslavljenoj ljubavlju (usp. Otkr 12,1), što je konačni poraz sotone i za njega najveći strah, pa se moli da nas Marija zaogrne tim plaštem ljubavi Očeve, a to je najveća strava za sotonu.

b) Zatim se nastavlja litanjski dio koji se odnosi na nebeska bića, od kojih se spominju samo dva, a to su sveti Mihovil, ili Mihael i naš anđeo čuvar. Mihovil je u Bibliji duhovna opreka sotoni, što se vidi iz knjige proroka Danijela, kao i knjige Otkrivenja. On je temeljni borac Božji protiv sotone, pa je zato dan i Crkvi kao borac i zaštitnik, a anđeli čuvari su na osobnom i obiteljskom planu ono što je Mihael na općem planu Crkve. Opet se moli za nas i naše obitelji. Obitelj je temeljno zajedništvo koje sotona u naše vrijeme želi uništiti, što se opet spominje u ovoj molitvi. „**Sveti Mihovile i naš anđele čuvaru, dođite i branite nas i naše obitelji u borbi protiv svega zla što obilazi svijetom.**“ Svijetom se razmiljelo zlo svake vrste, zlo koje ugrožava osobe ljudi i ljudske obitelji. Ova se borba bez pomoći nebeskih boraca i zaštitnika ne može dobiti, jer ona je u biti kozmička borba za dobro, za Kraljevstvo Božje.

8. Oboružan kroz molitvu svim ovim pomoćnicima, ohrabren u vjeri, nadi i Božjoj ljubavi, kao i u zagovoru s neba, vjernik s još većom snagom vjere ponovno i autoritativno zapovijeda, svjestan o kolikom se zlu radi i svjestan kolika su ljudska dobra u pogibelji: „**Zapovijedam u Ime Isusovo svim silama i snagama zla da odstupe istog časa od nas, od naših domova i naše zemlje.**“ Ovo je vrhunac molitve koja sazrijeva i pojačava se samom logikom molitve. Radi se o ovom času, koji je presudan za mnoge osobe i za mnoge obitelji. Za neke će već sutra, pa i slijedećeg časa biti prekasno. Zato nema odlaganja. Radi se o dobru naših osoba, naših domova, naše zemlje.

9. Na kraju slijedi kratka, ali jaka i slatka zahvala, puna vjere i duboke zahvalnosti na velikoj Božjoj, Kristovoj vjernosti nama i na velikom i snažnom suosjećanju s našim slabostima i patnjama. Susrećemo to u Poslanici Hebrejima, koja predstavlja Isusa kao veoma milosrdnoga našeg brata koji osjeća s nama (usp. Hebr 2,17-18) „**A mi ti zahvaljujemo, Gospodine Isuse, jer si vjeran Bog i osjećaš s nama.**“ Tako je cijela ova molitva „U Ime Isusovo“ snažno biblijski i Crkveno utemeljena i intonirana. Ona u sebi sabire temeljne točke Biblije, dakle povijesti spasenja, kao i temeljne točke života i pobožnosti Crkve kroz povijest. Ova molitva nije službeni egzorcizam Crkve, koji ima drugačiju strukturu, koji mora imati ovlaštenog službenika, kao i posebne okolnosti, već je to **molitva u borbi**, a to je borba svakog vjernika, svake obitelji, pa je prikladno da je moli svaki pravi vjernik i svaka prava kršćanska obitelj.

*U Ime Isusovo uzimam vlast
i vežem sve sile i snage
u zraku, na zemlji, u vodi, u podzemlju,
na onom svijetu, u prirodi i u vatri.*

*Ti si Gospodin nad svim svemirom,
dajem ti slavu u ime tvoga stvorenja.*

*U tvoje ime vežem sve demonske sile,
koje su došle protiv nas i naših obitelji
i stavljam sve nas pod zaštitu tvoje dragocjene krvi
koja je prolivena za nas na križu.*

*Marijo, naša Majko, tražimo tvoju zaštitu i zagovor
s Presvetim Srcem Isusovim za sve naše obitelji.
Zaogrni nas svojim plaštem ljubavi
da se prestraši neprijatelj.*

*Sveti Mihovile i naš anđele čuvaru,
dođite i branite nas i naše obitelji
u borbi protiv svega zla što obilazi svijetom.*

*Zapovijedam u Ime Isusovo
svim silama i snagama zla
da odstupe istog časa od nas,
od naših domova i naše zemlje.*

*A mi ti zahvaljujemo, Gospodine Isuse,
jer si vjeran Bog i osjećaš s nama, amen.*